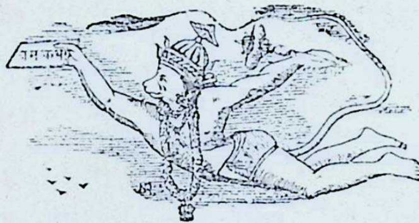
अथ रामगीता सटीका प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ रामंरत्नकिरीटकुण्डलयुतं केयूरहारान्वितं सीतालङ्कृतवामभागममलं सिंहासनस्थं विभुम् ॥ सुग्रीवादि कपीश्वरैःसुरवरैः संसेव्यमानं सदा विश्वामित्रपराशरादिमुनिभिः संस्तूयमानं भजे ॥ १ ॥ इतिध्यात्वा ॥ श्रीमहादेवउवाच॥

 श्रीगणेशायनमः ॥ ध्यायेत्वाजानुबाहुं धृतशरधनुषं बद्धपद्मासनस्थं पीतंवासोवसानं नवकमलदलस्पर्द्धिनेत्रं प्रसन्नम् ॥ वामाङ्कारूढ
सीतामुखकमलमिलल्लोचनं नीरदाभं नाना लङ्कारदीप्तं दधतमुरुजटामण्डलं रामचन्द्रम् ॥ १ ॥ ततइति जगतां यानि मङ्गलानि
 आनन्दास्तेषामुपजीव्यभूतं मङ्गलं ब्रह्मानन्दः सएवात्मास्वरूपं तेन तस्यैवानन्दस्यान्यानि भूतानिमात्रामुपजीवन्तीति श्रुतेः मङ्ग

ततोजगन्मङ्गलमङ्गलात्मना विधाय रामायणकीर्तिमुत्तमाम् ॥
चचार पूर्वाचरितं रघूत्तमो राजर्षिवर्य्यैरभिसेवितं यथा ॥ १ ॥

लानाञ्चमङ्गलमिति स्मृतेश्च किंच जगतां मङ्गलं कल्याणं यस्मात्तादृशकल्याणरूपआत्मामूर्तिस्तया उत्तमांश्रोत्रादीनां मोक्षदत्वेना
त्युत्तमां रामायणकीर्तिं वाल्मीक्यादि कृत नानाविध रामायण प्रवर्तिकां रावणवधादिजां कीर्तिंविधाय स्थितोरघूत्तमः ततः सीताप
रित्यागानन्तरं पूर्वैः स्ववंशजैराचरितं प्रजापालनसत्कथाश्रवणादिकं केवलंतत्पूर्वजैरेवाचरितमितिन किंत्वन्यैरपि राजर्षिश्रेष्ठैर्य
थाऽभिसेवितं तथाचचार कृतवान् ॥ १ ॥

उदारागुरुदेवविश्वासलक्षणमहागुणवती यद्वा उदारा दानशीलाबुद्धिर्यस्य तेन पुरातनीः प्राचीनराजसम्बन्धिनीः शुभाः धर्माधर्मनिर्णेत्रीः प्रमत्तस्य स्वगोमण्डलमिश्रितब्राह्मणगोदानात् प्रमत्तस्य नृगस्य राज्ञो द्विजस्य शापात्तिर्यक्त्वमाह तेनाज्ञातकृतब्रह्मस्वापहारेण परमधा

सौमित्रिणापृष्ट उदारबुद्धिना रामःकथाःप्राह पुरातनीःशुभाः ॥
राज्ञः प्रमत्तस्य नृगस्य शापतो द्विजस्य तिर्यक्त्वमथाह राघवः
॥ २ ॥

र्मिकस्यापीदृश्यवस्थेति सर्वथाब्रह्मस्वविमुखवाधर्मइतिसूचितम् ॥ १ ॥

एकान्तेविजने उपस्थितंप्राप्तम् विनयान्वितः सन् भक्त्यागुरुरयमिति बुद्ध्या प्रणम्य अनेनगुरूपसदनप्रकारउक्तः आसादितंशुद्धंभाव

कदाचिदेकान्त उपस्थितंप्रभुं रामं रमालालितपादपङ्कजम् ॥
सौमित्रिरासादितशुद्धभावनः प्रणम्यभक्त्याविनयान्वितोऽब्र-
वीत् ॥ ३ ॥

नं भावनाकरणमन्तः करणंयेनसः शुद्धान्तःकरणइतियावत् भगवदुक्तसत्कथाश्रवणेन शुद्धान्तःकरणइत्यर्थः ॥ ३ ॥

हे महामते महतीसर्वविषयामतिर्यस्य तस्य संबोधनं त्वं शुद्धबोधोऽसि अनवच्छिन्नचैतन्यरूपोऽसि सर्वदेहिनामात्माऽसि जीवानांतत्प्रतिबिम्बत्वात्अधीशोऽसि अन्तर्यामित्वान्नियन्ताऽसि वास्तवभेदाभावाच्च सर्वात्मत्वम् औपाधिकभेदाच्च नियन्तृनियम्यभावोबोध्यः निराकृतिः अस्मदादिवत्स्वार्जितकर्माधीनशरीराकृतिरहितः नन्वेवंसर्वैः कथमेवंनज्ञायतेऽतआह ज्ञानदृशां स्वयमेवप्रतीयसे ज्ञायतेऽ

त्वं शुद्धबोधोऽसि हि सर्वदेहिनामात्माऽस्यधीशोऽसि निराकृतिःस्वयम् ॥ प्रतीयसे ज्ञानदृशां महामते पादाब्जभृङ्गाहितसङ्गसाङ्गिनाम् ॥ ४ ॥

नेनेतिज्ञानं वेदान्तवाक्यजातं तदेवदृक्दर्शनसाधनंयेषां तेषामितिसंबन्धसामान्येषष्ठी तैरित्यर्थः तादृशदृक्लाभश्च त्वद्भक्त्यधीनइत्याह पादेति त्वच्चरणकमलयोर्भृङ्गवदाहितःकृतः सङ्गोयेन तादृशान्तः करणसङ्गवतां त्वच्चरणकमल सङ्लग्नान्तः करणवतामित्यर्थः ॥ ४ ॥

अथ प्रार्थयते अहमिति भवस्यंससारस्यापवर्गो निवृत्तिर्यस्मात्ताहृशंतवपादाम्बुजंप्रपन्नोऽस्मिशरणंप्राप्तोऽस्मि योगिभाविर्तं योगीभिः सं-
न्सारमुक्त्ये भाावितम् अनेनतस्य भवापर्वगत्व सदाचारः प्रमाणमुक्तम् प्रार्थनीयमाह अपारवारिधिरूपंयदज्ञानंसंसारमूलकारणं यथासुखम

अहं प्रपन्नोऽस्मि पदाम्बुजं प्रभो भवापवर्गं तव योगिभावितम् ॥ यथाञ्जसाज्ञानमपारवारिधिं सुखं तरिष्यामि तथाऽनुशाधि माम् ॥ ५ ॥

क्लेशेन तरिष्यामि तथा मामनुशाधिशिक्षय अपारवारिधिमित्यनेनसपारप्रसिद्धसमुद्राद्व्यतिरेकउक्तः अशक्यतरणताऽनेनध्वनिता ॥ ५ ॥

अथोत्तरमवतारयति श्रुत्वेति रामः सौमित्रिवचः श्रुत्वा अथशब्दोवाक्यालङ्कारे तदा श्रवणाव्यवहितकाले एवप्रपन्नानां भक्तानामार्ति संसारदुःखंहरतितादृशः प्रपन्नाश्रमादिहीना भक्तानुग्रहपरा च धीर्यस्यसः क्षितिपालानां राज्ञां भूषणभूतोज्ञानरूपतमसउपशान्तये त

श्रुत्वाथ सौमित्रिवचोऽखिलं तदाप्राह प्रपन्नार्तिहरःप्रसन्नधीः ॥
विज्ञानमज्ञानतमोपशान्तये श्रुतिप्रपन्नं क्षितिपालभूषणः॥ ६ ॥

दर्थम् सन्धिरार्षः श्रुतिभिः तमेवविदित्वाऽतिमृत्युमेतीत्यादिश्रुतिभिः प्रपन्नं तत्फलकत्वेन बोधितं विज्ञानमात्मतत्वज्ञानमिति सामान्य तः प्रथमंप्राह ॥ ६ ॥

अथतादृशज्ञानप्राप्त्यै क्रमेणबहिरङ्गान्तरङ्गसाधनान्याह आदाविति स्ववर्णाश्रमेषु शास्त्रेण वर्णिता याः क्रियानित्यनैमित्तकयज्ञदानादिरूपास्ताः कृत्वा समासादितशुद्धमानसः प्राप्तान्तःकरणशुद्धिः तत्पूर्वमुपात्तसाधनः तदनुष्ठानपूर्वकमेवउपात्तानिसाधनानि शमदमादीनियेन तादृशः अनेनकर्मणां बहिरङ्गत्वं शमादीनामन्तरङ्गत्वं स्फुटमेवोक्तम् किंच शमदमवैराग्यदार्ढ्यपर्यन्तं कर्मानुष्ठामेवेति

आदौ स्ववर्णाश्रमवर्णिताः क्रियाः कृत्वा समासादितशुद्धमानसः
समाप्य तत्पूर्वमुपात्तसाधनः समाश्रयेत्सद्गुरुमात्मलब्धये॥ ७॥

सूचितम् ततस्तत्कर्मानुष्ठानं समाप्य त्यक्त्वा संन्यस्येतियावत् आत्मलब्धये आत्मज्ञानाय तत्फलकाय तत्वमस्यादिवाक्यार्थविचाराय सद्गुरुंश्रोत्रियंब्रह्मनिष्ठमित्यादि लक्षणलक्षितं समाश्रयेत् सेवेत अनेनव्युत्पत्तिबलेन स्वयमेववाक्यार्थविचारः क्रियमाणो न फलायेति सूचितम् ॥ ७ ॥

संसारस्यभ्रमिमच्चक्ररूपत्वात्तन्निवृत्तेश्चतत्कारणाज्ञाननिवृत्तिमूलकत्वदज्ञाननिवृत्तेश्चतत्त्वज्ञानकसाध्यत्वात्तत्त्वज्ञानस्यचवेदान्त विचारसा-
ध्यत्वात्तदर्थंगुरुसमाश्रयणमित्याह क्रियेति भवःसंसारश्चक्रवद्विपरिवर्तमानईर्यते कथ्यते तदेवोपपादयाति आदृताआदरपूर्वपूर्वजन्मार्जि
ताक्रियाएतस्यशरीरोद्भवस्यजन्मनोहेतुः तत्रजन्मनिसुरागिणोविषयाभिलाषवतः तौ शास्त्रप्रसिद्धौ धर्मेतरौ धर्माधर्मौ प्रियाप्रियौसुखदुः

क्रियाशरीरोद्भवहेतुरादृताप्रियाप्रियौतौभवतःसुरागिणः ॥
धर्मेतरौतत्रपुनः शरीरकंपुनः क्रियाचक्रवदीर्यतेभवः ॥ ८ ॥

खजनकौभवतःकस्यचिदधर्मएवसुखत्वबुद्ध्याप्रवृत्तिः कस्यचिद्धर्मएवंकदाचिदित्यप्यूह्यम् एवंतत्रोत्पादितकर्मणापुनःशरीरंपुनःक्रिया-
इत्येवंचक्रवद्विपरिवृत्तिः । यथाचक्रेभ्राम्यमाणेऽधोभागः कदाचिदुपरिउपरितनश्चाधः पुनरुपरिपुनरधएवंजन्मक्रिययोर्जन्यजनक-
भावेनपरिवृत्तिरिति बोध्यम् ॥ ८ ॥

तस्यचाज्ञानमेवमूलमित्याह अज्ञानमेवेति अत्रविधौसंसारनिवृत्तिलक्षणेकर्तव्येऽर्थेतद्धानमेवमूलकारणत्वादज्ञानहानमेवविधीयते साध-
नत्वेनेतिशेषः ननुकर्मैवतन्नाशकमस्तुकिंज्ञानेनेत्याशङ्क्याह विद्यैवज्ञानमेवतन्नाशविधौमूलाज्ञाननाशनेपटीयसीसमर्थानकर्मसमर्थमितिशेषः

अज्ञानमेवास्यहिमूलकारणंतद्धानमेवात्रविधौविधीयते ॥ विद्यै
वतन्नाशविधौपटीयसीनकर्मतज्जंसविरोधमीरितम् ॥ ९ ॥

यतस्तत्तज्जमज्ञानजम् आत्मस्वरूपाज्ञानजन्यदेहाद्यभिमानजन्यत्वात्कर्मणोज्ञानजन्यत्वंबोध्यम् ननुतज्जन्यस्यापितन्नाशकत्वंवृश्चिककर्क
व्यादौदृष्टमित्याशङ्क्यतज्जन्यत्वेवाननाशकत्वेप्रयोजकंकिन्तुसविरोधत्वमेवेत्याह यतसविरोधंतदीरितंनाशकमुक्तमित्यर्थः ॥ ९ ॥

अतएवकर्मणानाज्ञानहानिरित्याह नाज्ञानेत्यादि यतःकर्मणाविरोधाभावान्नाज्ञाननाशनापिरागनाशोवस्तुतः कर्मानुष्ठानात्पुनः सदो
षक्षयिफलत्वादिदोषविशिष्टंकर्मैवोद्भवेत्कर्मणश्चपुनःसंसारएवेतिनमुक्तिमत्याशा ततस्तस्माद्बुधोविवेकीज्ञानविचारवान् ज्ञायतेऽनेने·

नाज्ञानहानिर्नचरागसङ्क्षयोभवेत्ततः कर्मसदोषमुद्भवेत् ॥ ततः
पुनः संसृतिरप्यवारितातस्माद्बुधोज्ञानविचारवान्भवेत् ॥ १० ॥

तिज्ञानंवेदान्तवाक्यंतद्विचारवान्भवेत ॥ १० ॥

इदानींज्ञानस्यैवमोक्षहेतुत्वंनकुंज्ञानकर्मसमुच्चयवादंदूषणायानुवदतिसार्धेन नन्विति नान्वितिशङ्कायाम् यथाविद्यावेदमुखेनश्रुतिपुराण-
लक्षणेन ब्रह्मविदाप्नोतिपरम् इत्यादिनापुरुषार्थसाधनमुक्ता तथा उभाभ्यामेवपक्षाभ्यांयथाखेपक्षिणांगतिः तथैवज्ञानकर्मभ्यांप्राप्यते
ब्रह्मशाश्वतम् इत्यादिनाक्रियाऽपितत्साधनत्वेनोक्ता किंच क्रियाकर्तव्यता। तृतीयार्थेप्रथमा कर्तव्यतयाआवश्यकेकृत्येअवश्यकर्तव्यत-

नन्ुक्रियावेदमुखेनचोदितायथैवविद्यापुरुषार्थसाधनम् ॥ कर्तव्य
ताप्राणभृतःप्रचोदिताविद्यासहायत्वमुपैतिसापुनः ॥ ११ ॥

याप्रचोदितानित्यनैमित्तिकरूपा एवंचनदकरणेप्रत्यवायोत्पत्त्याज्ञानोत्पत्तिरेवनस्यात् तस्मात्सापुनर्विद्यायाःसहायत्वंप्राप्नोतिघटेजन-
नीयेयथादण्डचक्रादीनांपरस्परसहायता ॥ ११ ॥

कर्तव्येतीतस्त्रोक्तमेवेविवृणोति कर्मेति वीरहावाएषदेवानांयोऽग्निमुद्वासयतेयावज्जीवमग्निहोत्रंजुहोति इतिश्रुतिः तत्रासिद्धान्तीशङ्कते नन्विति ध्रुवंस्थिरंकार्यमिदंपुरुषार्थमोक्षजनिकाविद्यायतः स्वतन्त्राविनाऽपिसहायेन स्वकार्यसंपादनेसमर्था यथातेजस्तिमिरनिवर्तन-

कर्माकृतौदोषमपिश्रुतिर्जगौतस्मात्सदाकार्यमिदंमुमुक्षुणा॥ननु स्वतन्त्राध्रुवकार्यकारिणीविद्यानकिञ्चिन्मनसाऽप्यपेक्षते ॥ १२

समर्थंमनसाऽपिकिञ्चित्सहायभूतंवस्तुनापेक्षते तथाफलेजननीयेसहायान्तरसंभावनाऽपिनेतिभावः अनेनविद्याफलजननेनिरपेक्षास्वतन्त्र-त्वात्तेजोवदित्यनुमानंसूचितम् ॥ १२ ॥

समुच्चयवादीपरिहरति नेति त्वदुक्तनेत्यर्थः सत्यकार्यः अक्षय्यंहवैचातुर्मास्ययाजिनःसुकृतंभवति इत्यादिवेदनबोधितःस्थिरकार्योऽपि-
अध्वरः यथाऽन्यानापिकारकादिकान् आरादुपकारकप्रयाजाद्यङ्गानिदेशकालादीनिचप्रकाङ्क्षते तथाविद्याऽपिअग्निहोत्रंजुहोतिइत्यादिवि

नसत्यकार्योऽपिहियद्वदध्वरः प्रकाङ्क्षतेऽन्यानपिकारकादिकान्
तथैवविद्याविधितःप्रकाशितैर्विशिष्यते कर्मभिरेवमुक्तये ॥ १३ ॥

धिवाक्यतःतत्समूहेनप्रकाशितैः कर्मभिः सहितैवमुक्तयेविशिष्यतइत्यर्थः विद्याफलदानेकर्मापेक्षा आङ्गित्वात् प्रयाजाद्यङ्गापेक्षदर्शा
दिवादितिसत्प्रतिपक्षानुम नमनेनसूचितम् ॥ १३ ॥

तदनूद्यसिद्धान्तीदूषयति केचिदिति यत्केचिद्वितर्कवादिनइतिज्ञानकर्मणीसमुच्चित्यमुक्तिसाधनंवदान्तितदप्यसत् यथाकेवलंकर्म मोक्ष साधनमित्यसत्तथातन्मीलितमित्यप्यसत् तत्रहेतुर्दृष्टविरोधकारणात् दृष्टोयोविरोधः सर्वलोकदृष्टविरोधरूपात्कारणात्तदसदित्यर्थः विरो

केचिद्वदन्तीतिवितर्कवादिनस्तदप्यसद्दृष्टविरोधकारणात् ॥
देहाभिमानादाभिवर्धतेक्रियाविद्यागताहङ्कृतितःप्रसिद्ध्यति १४

धमेवाह देहाभिमानात्क्रियावर्धतेअनात्मनिदेहादावात्मत्वाभिमानात्क्रियावृद्धिः विद्यातुगताहङ्कृतितः गताहङ्कृतिर्यस्यतस्यनष्टाहङ्कृतेः प्रसिद्ध्यति सार्वविभक्तिकस्तासिः एवंचाहङ्कारसत्तामूलकत्वात्क्रियाज्ञानयोः समुच्चयोविरुद्धइत्यर्थः ॥ १४ ॥

अथपूर्वपक्षयुक्तानुमानंदूषयनविद्यास्वरूपमाह विशुद्धंविज्ञानंयेभ्यस्तेषांवेदान्तवाक्यानांयद्विशेषेणरोचनंरलयोरभेदादालोचनंविचार स्तेनाञ्चिताप्रापितायाचरमाआत्मवृत्तिर्ब्रह्माकारांतःकरणवृत्तिः सावेदयतिभण्यतेविद्वद्भिरितिशेषः पुनःसमुच्चयवारणायविद्याकर्मणो वैषम्यमाह कर्मयज्ञादिअखिलकारकादिभिःकर्तव्यकर्मादिभिरङ्गैश्चसहितंसदुदेति फलोन्मुखंभवति विद्यापुनरखिलकारकादिनिहन्ति

**विशुद्धविज्ञानविरोचनाञ्चिताविद्याऽत्मवृत्तिश्चरमेतिभण्यते ॥
उदेतिकर्माखिलकारकादिभिर्निहन्ति विद्याऽखिल कारकादि-
कम् ॥ १५ ॥**

तत्रकर्तृत्वादिबुद्धिंनिहन्ति सकलव्यापारपरित्यागेनब्रह्मणिसमाप्तिर्हिविद्या अतः स्वोत्पत्तौचित्तशुद्धिद्वाराकर्मसापेक्षास्वफलेजनयितव्ये- तन्निरपेक्षैवान्यथाविद्यास्वरूपस्यैवभङ्गापत्तेरितिपूर्वपक्षयुक्तहेतोरासिद्धिरितिभावः ॥ १५ ॥

उपसंहरन्मुमुक्षोर्वृत्तिप्रकारमाह तस्मादिति विद्याविरोधाद्विद्यायाःकर्मणासह विरोधेनसमुच्चयोनभवेत्तस्मात्सुधीर्मुमुक्षुरशेषतःकर्मत्यजे-
व् काम्यंतुसर्वथात्याज्यमेवनित्यनैमित्तिकमपियावच्चित्तशुद्धिकर्तव्यमेव ततोऽपिब्रह्मणिचित्तस्थैर्यपर्यन्तं कर्तव्यमेव ततस्तदनुसन्धानप्र-

तस्मात्त्यजेत्कार्यमशेषतः सुधीर्विद्याविरोधान्नसमुच्चयोभवेत् ।
आत्मानुसन्धानपरायणःसदा निवृत्तसर्वेन्द्रियवृत्तिगोचरः १६

तिबन्धकत्वात्प्रयोजनाभावाच्चतदापित्याज्यमेवेतिभावः इदानींमुमुक्षुकर्तव्यमाह निवृत्ताःसर्वेषामिन्द्रियाणां गोचराविषयाःशब्दादयोय
स्मात्तादृशःसन् आत्मनःसच्चिदानन्दस्यानुसन्धानमेवपरमयनंप्राप्यंयस्यतथाविधोभवेत् अत्रेन्द्रियप्रत्याहारःकर्तव्यत्वेनोक्तस्तेनतत्पूर्वप्रा-
णायामाद्यर्थादाक्षिप्तम् ॥ १६ ॥

रागिविरागिभेदेनकर्मणोकर्तव्यताकर्त्तव्यतेआह्यावदिति माययाविद्ययाशरीरादिष्ववानात्मसुआत्मधीरहङ्कर्तेत्यादिरूपायावद्वर्ततेतावद्वि
धिवादकर्मणाम् विधिर्यजेतेत्यादिश्रुतिर्वादःकर्तव्यतावोधकोयेषांकर्मणांविधेयोवशवर्त्तितत्कर्मकर्ताभवेत तदपगमेतुतदाखिलं जगन्नेतीति

याबच्छरीरादिषुमाययात्मधीस्तावद्विधेयोविधिवादकर्मणाम् ॥
नेतीतिवाक्यैरखिलंनिषिद्धय तज्ज्ञात्वापरात्मानमथत्यजेत्क्रि
याः ॥ १७ ॥

वाक्यैः अथातश्चादेशोनेतिनेतिइत्यादिवाक्यैर्निषिध्य मिथ्यात्वेननिर्णीयताद्विलक्षणतयासत्यत्वेनपरमात्मस्वरूपंज्ञात्वाक्रियास्त्यजेत्निरू ॥ ९ ॥
पितमेतत् ॥ १७ ॥

आत्मविज्ञानेसत्यवश्यमविद्या निवर्ततइत्याह यदेति आत्मनिशुद्धेन्तःकरणेपरमात्मनईशस्यात्मनोजीवस्यचयोर्विभेदोमायान्तःकरण रूपोपाधिद्वयकृतोविभेदोभेदस्तस्यभेदकं नाशकंभास्वरंप्रकाशशीलंयद्विज्ञानमितरवृत्त्युपमर्दनपूर्वकंब्रह्माकाराऽखण्डाद्यवृत्तिर्यदाऽवभाति

यदापरात्मात्मविभेदभेदकंविज्ञानमात्मन्यवभाति भास्वरम् ॥
तदैवमायाप्रविलीयतेऽञ्जसासकारकाकारणमात्मसंसृतेः॥ १८ ॥

असंभावनादितिरस्कारेणोदेति तदैव सकारकाजन्मान्तरप्रापककर्मसहितामायातत्तज्जीवोपाधिभूताविद्याऽञ्जसाझदितिप्रविलीयतेनश्यति ननुतन्नाशेऽपिसंसारनाशःकथमतोमायाविशेषणम् आत्मसंसृतेःकारणंसंसारस्योपादानकारणमेवंचतन्नाशेकार्यनाशोभवत्येवेतिभावः १८

उक्तमेवार्थं पुनर्दार्ढ्यायाह श्रुतीति तत्त्वमसीत्यादिश्रुतिरूपैःप्रमाणैस्तज्जनितज्ञानेन नाशितासाविद्याकथमपिकार्यकारिणीभविष्यतीति काकुरत्र सर्वथानेत्यर्थः असतःकार्यकारित्वासंभवादितिभावः पुनश्चतस्यानोद्भवइत्याह विज्ञानमात्रादिति अमलाशुद्धाद्द्वितीयतःद्विती

श्रुतिप्रमाणाभिर्विनाशिताचसाकथंभविष्यत्यपिकार्यकारिणी ॥
विज्ञानमात्रादमलाद्द्वितीयतस्तस्मादविद्यानपुनर्भविष्यति १९

यात्मविषयकाद्विज्ञानमात्रादितरासहकृतान्निदिध्यासनपरिपाकजज्ञानाद्यतोनष्टातस्मात्सापुनर्नभविष्यति रज्ज्वज्ञानमूलकस्य सर्पस्य रज्जुज्ञानेन निवृत्तस्ययथानपुनरुत्पत्तिरितिभावः ॥ १९ ॥

विद्यायाइतरनिरपेक्षायाएवमोक्षकारणत्वमुक्तंयुक्तिपूर्वकंपुनःकथयतिश्रोतृदार्ढ्याय।यदीति। यदिनष्टातत्त्वज्ञाननाशिता सा न पुनः प्रसूयतेनोत्पद्यतेतदाकारणाभावादहंमतिःकथंभवेत्। कथमपिनभवेदित्यर्थः। तदभावाच्चतत्कालेकर्माभावशतिस्वफलजननेसास्वतन्त्राइ

यदिस्मनष्टा नपुनःप्रसूयते कर्ताऽहमस्येति मतिः कथं भवेत् ॥
तस्मात्स्वतन्त्रा न किमप्यपेक्षते विद्या विमोक्षाय विभाति केवला ॥ २० ॥

तरनिरपेक्षैवनाकिमप्यपेक्षते द्वितीयस्यासंभवात् अतः केवलाऽसहायैवविमोक्षायविभातितस्फालिकाभवतीत्यर्थः ॥ २० ॥

अत्रार्थे श्रुतिरपिप्रमाणमित्याह सेति साप्रसिद्धा नकर्मणानप्रजयाधनेनत्यागेनैके अमृतत्वमानशुः इत्यादिकातैत्तिरीयश्रुतिःप्रशस्तानामर्थ वादैःप्राशस्त्येनबोधितानामपिकर्मणांन्यासंत्यागंसादरंस्फुटमाह नतुकर्मसमुच्चयमित्यर्थः तथावाजिनां वाजसनेयिनाम् एतावदरेखल्वमृत

सातैत्तिरीयश्रुतिराहसादरंन्यासंप्रशस्ताखिलकर्मणां स्फुटम् ॥
एतावदित्याहचवाजिनांश्रुतिर्ज्ञानंविमोक्षायनकर्मसाधनम् २१

त्वम् इत्यादिका ज्ञानंविमोक्षायसाधनं नकर्मेत्येतदाह ॥ २१ ॥

अहङ्कारत्यागरूपकारणवैषम्यात् क्रियाज्ञानयोर्वैषम्यमुक्त्वा फलप्रयुक्तमपिवैषम्यमाह विद्येति हेसमुच्चयवादिन् त्वयाक्रतुरग्निष्टोमादिर्विद्यासमत्वेनदर्शितः परन्तुसमोदृष्टान्तोनोदाहृतः अनेनक्रतुर्विद्यासमः श्रुतिबोधितकर्तव्यताकत्वादित्यनुमानान्निरस्तम् दृष्टान्ताभावात् अन्वय्येवानुमानन्नव्यतिरेकीतिभावः एतच्चाकरेविस्तरेणप्रपञ्चितम् ननुविद्याकर्मणीसमे एकफलत्वाच्चक्रदण्डादिवदित्यनुमान-

विद्या समत्वेनतु दर्शितस्त्वया क्रतुर्नदृष्टान्त उदाहृतः समः ॥
फलैःपृथक्त्वाद्बहुकारकैः क्रतुःसंसाध्यतेज्ञानमतोविपर्ययम् २२

मितिचेत्तत्राह फलैः पृथक्त्वात् षष्ठ्यर्थेतृतीया फलानांभेदादित्यर्थः एवंचस्वरूपासिद्धोहेतुरितिभावः समानकारकत्वमपिहेतुर्नेत्याह क्रतुर्बहुभिः कारकैरहंममताभिमानरूपैरान्तरैर्वाह्यैश्चदेशकालादिनियमैश्चसाध्यते ज्ञानन्त्वतोविपर्ययवदतोनतयोः साम्यमितिभावः २२

नन्वकरणेप्रत्यवायभिया कर्मकार्यमितिचेन्नेत्याह सप्रत्यवायइति कर्मत्यागेनाहंनिश्चयेनाहंप्रत्यवायसहितोभविष्यामीत्येवंशुद्धात्मानि-
अनात्मधर्मस्यधीरप्रज्ञस्यतत्त्वज्ञानविकलस्यप्रसिद्धा नतुतत्त्वदर्शिनः तस्याहंबुद्धेरभावात् पापादेरनात्मधर्मतानिश्चयाच्च तस्माद्बुधैःकर्म

स प्रत्यवायोह्यहमित्यनात्मधीरज्ञप्रसिद्धा नतु तत्वदर्शिनः ॥ तस्माद्बुधैस्त्याज्यमपि क्रियात्मभिर्विधानतःकर्मविधि प्रकाशितम् ॥ २३ ॥

क्रियात्यभिः षष्ठ्यर्थेतृतीया क्रियाफलसक्तचित्तानां विधानतोविधानेनेतिकर्तव्यतयायुक्तंकर्म विधिभिरवश्यकर्तव्यतयाबोधितमपि-
त्याज्यमित्यर्थः ॥ २३ ॥

अथाविरक्तस्यकार्यमाह। श्रद्धेति । गुरुशास्त्रयोर्विश्वासःश्रद्धानदन्वितोबुभुत्सुःशुद्धमानसोऽपि निष्कामकर्मानुष्ठानाच्छुद्धमानसश्चगुरोः प्रसादाल्लब्धतत्त्वमसीतिवाक्यतः श्रुतमात्मजीवयोरैकात्म्यंविज्ञाय मनननिदिध्यासनपरिपाकाभ्यांसाक्षात्कृत्य। चएवार्थः । साक्षा

श्रद्धान्वितस्तत्त्वमसीतिवाक्यतो गुरोःप्रसादादपिशुद्धमानसः॥
विज्ञायचैकात्म्यमथात्मजीवयोः सुखी भवेन्मेरुरिवाप्रकम्पनः
॥ २४ ॥

त्कृत्यैवसुखी भवेत् । सकलदुःखहीनो भवेदित्यर्थः । अप्रकम्पनःविषयाभिलाषाक्षोभितान्तःकरणः ॥ २४ ॥

महावाक्यंविवरीतुंवाक्यार्थस्यपदार्थबोधपूर्वकत्वमाह । आदाविति । विधानतःभ्रमप्रमादराहित्येनवाक्यार्थविज्ञानस्याविधावुत्पत्तौआदौप्रथमंमुख्यमितियावत् । पदार्थावगतिःकारणम् । हिप्रसिद्धं तस्यपदत्र्यंतत्त्वम्असीति । तत्रतत्पदार्थःपरमात्मासर्वज्ञत्वादिगुणः त्वं

आदौ पदार्थावगतिर्हि कारणं वाक्यार्थविज्ञानविधौ विधानतः ॥
तत्त्वंपदार्थौ परमात्मजीवकावसीति चैकात्म्यमथानयोर्भवेत्
॥ २५ ॥

पदार्थोजीवःअनयोस्तत्त्वंपदार्थयोरैकात्म्यंतद्बोधकमसीतिपदम् ॥ २५ ॥

ननुसर्वज्ञत्वादिगुणस्येशस्यकिञ्चिज्ज्ञत्वधर्मवताजीवेनैकात्म्यं विरुद्धमित्याशङ्क्याह । प्रत्यागिति । अहंबुद्धिवद्यत्वंप्रत्यक्त्वंजीवधर्मः परोक्षत्वमीशधर्मस्तदादिधर्मकृतमात्मनोःपरमात्मजीवात्मनोर्विरोधंविहायत्यक्त्वातयोः संशोधिताम् युक्तिभिःसम्यग्विचारितांतत्त्वंपदाभ्यांशक्त्यभावेऽपिवक्ष्यमाणप्रकारयालक्षणयालक्षितां ज्ञाताञ्चिदात्मतां संगृह्य तत्त्वंपदोपास्थितिविषयांकृत्वा स्वमात्मानंतथाज्ञात्वाऽथएकात्मज्ञानानन्तरमद्वयोभवेत् । चित्स्वरूपतांप्राप्तइवभवेत् । पूर्वमपितत्स्वरूपएवविस्मृतकण्ठचामीकरन्यायेनचतत्प्राप्तिः तडवत्युक्तम् ।

प्रत्यक्परोक्षादिविरोधमात्मनोर्विहायसंगृह्यतयोश्चिदात्मताम् ॥
संशोधितांलक्षणयाचलक्षितांज्ञात्वास्वमात्मानमथाद्वयोभवेत्
॥ २६ ॥

अयंभाव ः तत्त्वंपदयोर्द्वावर्थौ वाच्योलक्ष्यश्च तत्रतत्पदस्यमायोपाधिःसर्वज्ञत्वादिविशिष्टोवाच्यः त्वंपदस्यापिकिञ्चिज्ज्ञत्वादिविशिष्टोमायाकार्याविद्योपाधिरविद्यावदन्तःकरणोपाधिर्वाच्यः उभयोरपिविशेषणांशत्यागेनशुद्धश्चिदात्मालक्ष्यः तत्रवाच्ययोर्विरुद्धधर्मकत्वादैक्यासंभवेऽपिलक्ष्ययोरैक्यंनिर्बाधमेवेति ॥ २६ ॥

उक्तलक्षणास्वरूपमाह । एकात्मकत्वादिति जहतीलक्षणाजहत्स्वार्थलक्षणायथागङ्गायांघोषइत्यत्रगङ्गापदार्थस्यप्रवाहस्यघोषाधारता
नुपपत्त्यासर्वथातत्परित्यागेनतीररूपार्थलक्षणा साप्रकृते न एकात्मत्वात् । विशेष्यांशस्यैकत्वात्सर्वथास्वार्थत्यागाभावात् । तथाज
हल्लक्षणताजहत्स्वार्थलक्षणात्त्वमपिअत्रनसंभवति । यथाकाकेभ्योदधिरक्ष्यतामित्यादौकाकपदस्यस्वार्थात्यागेनैवदध्युपघातकेलक्षणा
सापिन । विरोधतःविशेषणत्यागेनसर्वथास्वार्थत्यागाभावात् । अतोभागलक्षणाजहदजहल्लक्षणायुज्यते । अदोषतःपूर्वोक्तदोषाभावात्

एकात्मकत्वाज्जहती न सम्भवेत्तथाऽजहल्लक्षणता विरोधतः॥
सोऽयंपदार्थाविवभागलक्षणायुज्येततत्त्वंपदयोरदोषतः॥२७॥

विशेष्यांशस्यात्यागाद्विशेषणांशस्यत्यागाच्च । तत्रदृष्टान्तः । सोऽयंपदार्थाविव । यथासोऽयंदेवदत्तइत्यत्रतद्देशादिविशिष्टोऽतीतानुभव
विषयोवातत्पदार्थः एतद्देशादिविशिष्टोऽनुभूयमानोवेदंशब्दार्थः । तयोश्चाविरुद्धविशेषणकत्वादैक्यासंभवेनदेशादिरूपविशेषणत्यागेना
नुभवगतानानात्वादिविशेषणत्यागेनवालक्षणयैक्यंतद्वदितिभावः ॥ २७ ॥

अथत्याज्यत्वायजीवोपाधिमाह । रसादी ति । रसापृथ्वीआदिर्येषांतानिपञ्चीकृतानियानिभूतानितेभ्यःसंभवोयस्यनत् । पञ्चीकरणंचेत्थम् एकैकंभूतंद्विधाविभज्यतत्रैकंभागंचतुर्धाविभज्यतेषांभागानांस्वेतरभूतचतुष्टयार्धभागचतुष्टयेसंयोजनेएकैकंभूतंपञ्चात्मकंभवतिभा

रसादिपञ्चीकृतभूतसंभवंभोगालयंदुःखसुखादिकर्मणाम् ॥ शरीरमाद्यन्तवदादिकर्मजंमायामयंस्थूलमुपाधिमात्मनः ॥ २८ ॥

गाधिक्याच्चप्रातिस्विकतयाभूम्यादिव्यवहारोऽपि । सुखदुःखयोगादीनियानिकर्माणितेषांभोगस्तत्कर्मजसुखदुःखानुभवस्तस्यालयमाश्रयभूतमाद्यन्तवत् उत्पत्तिनाशयोगि आदिकर्मजंभाग्भवीयकर्मजन्यंमायामयंपरम्परयामायाविकारः तद्विकारभूतविकारत्वात् । एतच्छरीरमात्मन स्थूलमुपाधिंवदन्तीतिशेषः ॥ २८ ॥

अथसूक्ष्मोपाधिमाह। सूक्ष्ममिति । बुधाःअन्यतस्थूलशरीरविलक्षणंशरीरंलिङ्गदेहाख्यमात्मनउपाधिंविदुः । तत्स्वरूपमाह। सूक्ष्मंचक्षु-
राद्यविषयः मनोबुद्धिदशेन्द्रियैःप्राणैश्चयुतम् सङ्कल्पात्मकंमनः निश्चयात्मिकाबुद्धिः घ्राणरसनाचक्षुस्त्वक्श्रोत्रेतिपञ्चज्ञानेन्द्रियाणि वा- स.

सूक्ष्मंमनोबुद्धिदशेन्द्रियैर्युतंप्राणैरपञ्चीकृतभूतसंभवम् ॥ भोक्तुः
सुखादेरनुसाधनंभवेच्छरीरमन्याद्विदुरात्मनोबुधाः ॥ २९ ॥

क्पाणिपादपायूपस्थानिकर्मेन्द्रियाणि प्राणापानव्यानोदानसमानाश्चप्राणास्तैर्युतमेतत्सप्तदशसमुदायात्मकम्। तदाधारभूतान्याह ।अप
ञ्चीकृतभूतसंभवंतेभ्यउत्पन्नमतएवादृश्यम् ।तथाभोक्तुःसुखादेःसुखदुःखाद्यनुभवस्यानुसाधनम् स्थूलशरीरस्यैतदनुगतस्यैवभोगसाधनत्व ॥ १८ ॥
मितिभावः । एतद्वियोगेनैवमरणव्यवहारइतिबोध्यम् ॥ २९ ॥

इतिजीवोपाधिद्वयमुक्त्वाईशोपाधिमाह । अनादीति । अनादि उत्पत्तिहीनम् । नानाविधपरिणामशालितयापारिणामरूपेणनश्वरामिति अनादित्वमात्रेणक्त्यासूचितम् । अनिर्वाच्यम् सत्त्वासत्त्वाभ्यांनिर्वक्तुमशक्यम् कारणंसकलप्रपञ्चस्यजनकम् ईदृशीमायातुब्रह्मणःपरमी-

अनाद्यनिर्वाच्यमपीहकारणं मायाप्रधानंतुपरंशरीरकम् ॥ उपाधिभेदात्तुयतःपृथक्स्थितं स्वात्मानमात्मन्यवधारयेत्क्रमात् ॥ ३० ॥

श्वरव्यवहारसंपादकत्वादुत्कृष्टंप्रधानंशरीरकम् । स्वार्थेकः । एवमुपाधिभेदादेकमेवचैतन्यंयतः पृथक्स्थितंजीवईशइतिभेदबुद्धिविषय मतोलक्षणयोपाधिपरित्यागेनस्वात्मानमात्मनिअवधारयेदभेदेनजानीयात् । क्रमाच्छ्रवणमनननिदिध्यासनक्रमेणेत्यर्थः ॥ ३० ॥

अथवाक्यार्थविचारफलमाह । कोशेष्विति । आनन्दमयस्य ब्रह्मत्वेअन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयेषुचतुर्षुकोशेषुतत्तत्सङ्गात्तत्तदाकृतिर्विभाति यथाजपादिसङ्गात्स्फटिकोऽनेकाकृतिर्भाति । आनन्दमयस्यापि जीवत्वशङ्कादिनातुतेनसहपञ्चसु कोशेष्वितिबोध्यम् । अस्मि-

कोशेषुपञ्चस्वपितत्तदाकृतिर्विभातिसङ्गात्स्फटिकोपलोयथा ॥ असङ्गरूपोऽयमजोयतोऽद्वयोविज्ञायतेऽस्मिन्परितोविचारिते ॥ ३१ ॥

न्महावाक्येपरितोविचारितेस्म्याग्विचारितेमत्ययमात्माऽसङ्गरूपः अन्नमयादिभिःसङ्गरहितः । असङ्गोनहिसज्जते । इतिश्रुतेः । अजोऽद्वयश्चविज्ञायते । स्थूलोऽहमित्यादिस्त्वज्ञस्यतत्तत्कोशसङ्गात्प्रतीतिःस्फटिकवत् तत्त्वज्ञस्यतुनतथाप्रतीतिरितिभावः । एवंचतत्तदुपाधिकृततत्तद्रूपताप्रतीतिनिरासएव विचारफलमितिभावः ॥ ३१ ॥

जाग्रदाद्यवस्थाऽपि बुद्धेर्धर्मोनात्मधर्मइत्याह । बुद्धेरिति । इहआत्मनिस्वप्नादिभेदेन जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिभेदेन यात्रिधावृत्तिर्दृश्यतेसाऽपि गुणत्रयात्मनः सत्त्वरजस्तमोरूपगुणत्रयस्वरूपाया बुद्धेर्धर्मः । उक्तावस्थात्रयस्योक्तमूलकत्वात् । एतदवस्थात्रयस्यास्मिन्नवस्थात्रय-साक्षिणि आत्मनि भानं मृषा बुद्ध्यध्यास निबन्धनं न तु वास्तव मित्यर्थः । अन्योऽन्यतोऽव्यभिचारतस्तस्यावस्था त्रयस्यस्व रूपतो

बुद्धेस्त्रिधा वृत्तिरपीह दृश्यते स्वप्नादि भेदेन गुणत्रयात्मनः ॥ अन्योऽन्यतोऽस्मिन्व्यभिचारतोमृषा नित्ये परे ब्रह्मणि केवले शिवे ॥ ३२ ॥

मृषात्वात्तज्ज्ञानस्य मृषात्वमेव । स्वप्नकाले जाग्रत्सुषुप्त्योरभावात् । जाग्रतिइतरद्वयस्याभावात् सुषुप्तावितरयोरभावात्परस्परं व्यभिचारोबोध्यः आत्मनस्तदनाश्रयत्वंविशेषणैराह । नित्येउत्पत्तिनाशशून्येपरेगुणत्रयातीते ब्रह्मणिव्यापकेकेवलेऽसङ्गेशिवआनन्दरूपे एवंभूतेसदेकरसेपरस्परव्यभिचारधर्माभानमसंभवीति भावः ॥ ३२ ॥

अथत्याज्यत्वायसंसारमूलभूतांवृत्तिमाह । देहेति । एषांसङ्घातइतरेतराध्यासविषयात् अजस्रंयावद्धियो बुद्धेर्वृत्तिस्तमोमूलतयाऽज्ञ

 लक्षणाऽज्ञत्वज्ञापिका यावत्परिवर्तते तावद्भवोद्भवःसंसारोद्भवोभवेत् । तमःपदंरजसोऽप्युपलक्षणम् । रजस्तमःप्रधानाबुद्धिः संसारहेतु

देहेन्द्रियप्राण मनश्चिदात्मनां सङ्घादजस्रं परिवर्तते धियः ॥
वृत्तिस्तमोमूलतयाऽज्ञलक्षणा यावद्भवेत्तावदसौ भवोद्भवः ॥३३॥

त्वात्सर्वथात्याज्येति भावः ॥ ३३ ॥

कृत महावाक्यविचारस्य कर्तव्यमाह । नेतीति । अथात आदेशोनेतिनेति इति प्रमाणेननिराकृतं मिथ्यात्वेनगृहीतमखिलंजगत्येनसः ततोहृदासम्यक्प्रधानेनमनसासम्यगास्वादितं चिल्लक्षणंघनामृतंदुःखासंभिन्नंसुखंयेनसः । स्वर्गादितुपरिणामदुःखत्वात्तत्संभिन्नमेव । एवंभूतोऽशेषंजगद्देहेन्द्रियादिदृश्यमसूहंत्यजेत् हानोपादानबुद्धिविषयंनकुर्यात् । किन्तूदासीनस्तत्रभवेत् । ननुदेहेन्द्रियादिभिरेवतज्ज्ञान

नेतिप्रमाणेन निराकृताखिलो हृदासमास्वादितचिद्घनामृतः ॥ त्यजेदशेषं जगदात्तसद्रसं पीत्वा यथाऽम्भः प्रजहाति तत्फलम् ॥ ३४ ॥

लाभात्कथमुपजीव्यस्यत्यागइत्याशङ्क्यदृष्टान्तदर्शनेनपरिहरति । यथातृषावानआत्तः सद्रसोमाधुर्यंयेनतादृशं नारिकेलनारङ्गादि फलान्तवर्त्यम्भःपीत्वा तत्स्थानभूतंतत्फलं जहाति तत्रोदासीनोभवति तद्वत्सर्वदृश्यसारांशोब्रह्मतच्छाभसतिनिः सारंदृश्यंनोपादेयंनापिहेयमितिभावः । यतोभयादिसंभावनातद्धेयमित्युच्यते ॥ ३४ ॥

इतरस्यानित्यत्वेनतत्रवैराग्यार्थमात्मनएवनित्यत्वमाह । कदाचिदिति । कदापीत्यर्थः । अनवः उत्पत्त्यनन्तरंविद्यमानोहिनवः । तेन
जन्मानन्तरास्तित्वंव्यावर्तितं नवत्वाभावेनैवजीर्णत्वाभावादवस्थान्तरापत्तिरूप परिणामोऽपिनिरस्तः ।अनेनअस्तिजायतेवर्द्धतेविपरिणम
तेऽपक्षीयते नश्यतीति षड्भाव विकार राहित्यमुक्तम् । एवंचैतद्विपं सर्वमुक्तषड्भावविकारवत्त्वादनित्यमिति ततोविरज्येतेतिबोधित-

कदाचि दात्मान मृतोनजायते नक्षीयते नापिविवर्धतेऽनवः ॥
निरस्तसर्वातिशयः सुखात्मकः स्वयम्प्रभः सर्वगतोऽयमद्वयः ३५

म् । यतऽईदृशोऽतएवनिरस्तः सर्वस्यदेहेन्द्रियादेरतिशयोमहत्त्वं येनस्वलाभात्सः यल्लाभान्नापरोलाभइतिःश्रुतेः यतःसुखात्मकः आनन्द
स्वरूपः स्वयम्प्रभःस्वप्रकाशकश्च देहेन्द्रियादिस्तु दुःखस्वरूपः परप्रकाश्यश्च । यस्यभासासर्वमिदंविभाति । इतिश्रुतेः । सर्वगतोव्यापकः
अयमहंबुद्धिविषयःप्रत्यगात्माऽपिअद्वयः उक्ताद्वयब्रह्मस्वरूपएव । नततोऽतिरिक्तइतिभावः । अयमात्माब्रह्म । इतिश्रुतेः ॥ ॥ १८ ॥.

ननुएवंविधेविकारशून्येआत्मनिजन्ममरणादिमत्ताइरूपसंसारभानंकथमितिशङ्कते। एवंविधेइति। दुःखमयःदुःखप्रचुरः। उत्तरयति। अज्ञानतइ तिअज्ञानमूलकोयोध्यासोदेहान्तःकरणादौअहंममेत्यध्यासस्तद्वशात्। एवंचभ्रान्तिरूपातत्प्रतीतिरितिभावः। नन्वेवंकथंतस्यसंसारस्यनि

एवंविधे ज्ञानमये सुखात्मके कथंभवो दुःखमयःप्रतीयते ॥
अज्ञानतोऽध्यासवशात्प्रकाशते ज्ञाने विलीयेत विरोधतःक्षणात्॥
॥ ३६ ॥

वृत्तिस्तत्राह। ज्ञानेति। आविर्भूतइतिशेषः। ज्ञानस्याज्ञानविरोधित्वात्तदुत्पत्तिक्षणएवकारणभूताज्ञाननाशात्तत्कार्यसंसारस्यापि वि लयइत्यर्थः। यथारज्जुज्ञानेनरज्जौसर्पस्यलयइत्यर्थः ॥ १६ ॥

अथाध्यासलक्षणमाह । यदन्यदिति । यदन्यत्सर्पादिकमन्यत्ररज्ज्वादौ भ्रमात् भ्रमजनकाद्दोषाद्विभाव्यते विज्ञायते अमुं विपश्चितो विद्वां-
सोऽध्यास इत्याहुः । यथाऽसर्पभूते रज्ज्वादौ अहिविभावनं सर्पारोपो रज्ज्वबुद्धिमूलकस्तद्वदीश्वरेऽपि जगद्देहादिसंसारात्मकं सर्वं विभाव्य-

यदन्यदन्यत्र विभाव्यते भ्रमादध्यासमित्याहुरमुं विपश्चितः॥
असर्पभूतेऽहिविभावनं यथा रज्ज्वादिके तद्वदपीश्वरे जगत्॥३७॥

ते आत्मज्ञानाभावाद्यथार्थतया ज्ञायते ॥ ३७ ॥

आत्मनिब्रगद्धानेकीदृशोऽध्यामोनिमित्तंतदाह विकल्पेति सर्वविकल्पकारणमायारहितेवस्तुतस्तत्सङ्गरहितेचिदात्मकेचित्स्वरूपेसर्वकारणेनिरामयेदुःखासंभिन्नानन्दमयेकेवलेसर्वविकारशून्यपरेदृश्यविलक्षणेब्रह्मणिव्यापके आत्मनिप्रथममहङ्कारः कल्पितः सएवाध्यासः ।

विकल्पमायारहितेचिदात्मके ऽहङ्कारएष प्रथमः प्रकल्पितः ॥
अध्यासएवात्मनिसर्वकारणे निरामयेब्रह्मणि केवलेपरे ॥ ३८ ॥

अहंबुद्ध्यात्मकोध्यासएवसर्वसंसारकारणमितिभावः ॥ ३८ ॥

बुद्धिनिष्ठएवसंसारोनत्वात्मनिष्ठइत्यत्रान्वयव्यतिरेकौप्रमाणयति । इच्छादीति । परेसर्वसाक्षिणिआत्मनिसंसृतिहेतवःभासमानसंसारकारणं
सदा कालत्रयेऽपिइच्छादिरागादिसुखादिधार्मिकाः इच्छांपक्षेरागद्वेषौसुखदुःखंइत्येवमादिद्वन्द्वधार्मिकाःधियएवधीषुसतीषुसंसारइत्यन्वयमु

इच्छादिरागादिसुखादिधार्मिकाः सदा धियः संसृतिहेतवः परे ॥
यस्मात्प्रसुप्तौतदभावतःपरः सुखस्वरूपेणविभाव्यतेहिनः ॥३९॥

क्त्वातद्व्यतिरेकमाहयस्मात्कारणात्प्रसुप्तौतदभावा त् धीवृत्त्यभावात परआत्मानोऽस्माभिःतृतीयार्थेषुषष्ठी । सुखरूपेणस्वस्वरूपमात्रेणाविभा
व्यतेनिश्चीयते नतु संसारित्वेनेतिभावः सुप्तोत्थितस्तुसुखमहमस्वाप्समितिप्रत्यभिज्ञानुभवात्तदात्मस्वरूपनिश्चयोऽस्तीतितात्पर्यम् ॥ १९

अथ पुनस्तत्त्वं पदार्थस्वरूपमाह । अनादीति । अनादिर्याऽविद्या ततउद्भवोयस्या बुद्धेरन्तःकरणस्य तत्र बिम्बितः प्रतिबिम्बितश्चितः प्रकाशः सजीव इतीर्यते आत्मापरात्माधियः साक्षितया धीधर्मासङ्गेनैव पृथक् स्थितः । अन्तर्यामितयेत्यर्थः जीवोऽहं सुखीत्यादिमकारणान्तःकर

अनाद्याविद्योद्भवबुद्धिबिम्बितोजीवप्रकाशोऽयमितीर्यते चितः ॥
आत्माधियः साक्षितया पृथक् स्थितो बुद्ध्या परिच्छिन्नपरः सएव हि ॥ ४० ॥

णधर्माध्यासवान् परमात्मा तु साक्षितया सर्वत्र विद्यमानोऽपि न तथेति भावः । अतएव बुद्ध्या परिच्छिन्नपरः बुद्धिलक्षण परिच्छेदरहितः अतएव परः । एवंच ज्ञानेन प्रतिबिम्बाधार विलयप्रतिबिम्बस्य विलयात् सजीवः सएव परमात्मैव हि प्रसिद्धं सइत्यस्य चानुवृत्तिर्बोध्या ॥ ४० ॥

अथ बुद्ध्यात्मनोःपरस्पराध्यासवशात् परस्परधर्मभानमितिदार्ढ्यायपुनराह । चिद्बिम्बेति । चिदात्मचेतसोरन्योन्याध्यासवशात् परस्परतादात्म्यारोपाज्जडाजडत्वंप्रतीयते । चेतसोवृत्तीनांज्ञानत्वं जीवात्मनोजडत्वंप्रतीयते । अतएवज्ञानाश्रयआत्मेति चितएवताकिंकव्यवहारः । जीवात्मनिजडात्मनिजडात्माकथ्यते बुधैरितिस्मार्तव्यवहारश्च । अत्रहेतुः । चिदित्यादि । चिद्बिम्बस्यमाचिदाभासः अ

चिद्बिम्बसाक्ष्यात्मधियांप्रसङ्गतस्त्वेकत्रवासादनलाक्तलोहवत्॥
अन्योऽन्यमध्यासवशात्प्रतीयते जडाजडत्वंचचिदात्मचेतसोः
॥ ४१ ॥

क्षैःसहितः साक्षःसेन्द्रियः सचासावात्मामनःधीरन्तःकरणंतेषांप्रकृष्टमङ्गाद्‌तिसान्निकर्षादध्यासइत्यर्थः । अनलाक्तलोहवत् अग्नितप्तलोहपिण्डवत् अत्रदृष्टान्तः । अग्निधर्मोदाहकत्वं लोहधर्मश्चवर्तुलत्वाद्यनलेभासते । तत्रहेतुरेकत्रवासात् परस्पराविभागेनवृत्तेरित्यर्थः । तद्वदेतयोरपि परस्परधर्माध्यासइत्यर्थः ॥ ४१ ॥

उक्तमेवार्थं दार्ढ्यायपुनराह । गुरोरिति । वेदवाक्यतइत्यनेन श्रवणंगुरोःसकाशादपि । ततश्चानेनमननमुक्तम् । ताभ्यांसञ्जातोविद्यया ज्ञानरूपस्यात्मनोऽनुभवोयस्यसः । अनेनकृतनिदिध्यासनइत्यर्थः । तं चिदानन्दस्वरूपं स्वात्मानमुपाधिवर्जितं रहितोपाधिधर्ममात्मस्थं

गुरोःसकाशादपिवेदवाक्यतः सञ्जातविद्यानुभवोनिरीक्ष्य तम् । स्वात्मानमात्मस्थमुपाधिवर्जितं त्यजेदशेषं जडमात्मगोचरम् ॥ ४२ ॥

हृत्स्थंनिरीक्ष्य अपरोक्षीकृत्याशेषंजडं दृश्यंत्यजेत् । तत्रोदासीनोभवेदिति भावः ॥ ४२ ॥

ज्ञेयंनिरुपाधिकं स्वरूपंश्लोकद्वयेनाह प्रकाशेति अहंप्रकाशरूपः स्वप्रकाशः परप्रकाशहीनः परप्रकाशरूपोयथाघटादिः अजोजन्मादि हीनः अद्वयःसजातीयद्वितीयरहितः असकृद्विभातः सकृदपिपरेणभासकान्तरेणप्रकाशितः सकृद्विभातः नसकृद्विभातोसकृद्विभातः नत

प्रकाशरूपोऽहमजोऽहमद्वयोऽसकृद्विभातोऽहमतीवनिर्मलः ॥
विशुद्धविज्ञानघनोनिरामयःसम्पूर्णआनन्दमयोऽहमक्रियः॥४३॥

त्रसूर्योभातिनचन्द्रतारकमितिश्रुतेः नतद्भासयतेसूर्यइतिस्मृतेश्च अतीवनिर्मलः मायाकृतावरणविक्षेपरहितः विशुद्धविज्ञानघनः विशुद्धचिदेकरसः निरामयःकर्तृत्वाभिमानरहितः सम्पूर्णःदेशकालपरिच्छेदहीनः आनन्दमयः आनन्दरूपः स्वार्थेमयट् अक्रियः परिणामहीनः ॥ ४३ ॥

सदैवेति अहंसदैवकालत्रयेऽपिमुक्तःसर्वधर्मरहितः अचिन्त्यशक्तिमान यःपरमात्मा अतिन्द्रियज्ञानमिन्द्रियातिरिक्तज्ञानरूपःयतोवाचो निवर्त्तन्ते अप्राप्यमनसासहइतिश्रुतेः अविक्रियात्मकोऽपरिणामी अनन्तपारःअन्तःकालतःपारःपरन्तीरन्तावविद्यमानौ यस्य तंनदेश

सदैवमुक्तोऽहमचिन्त्यशक्तिमानतीन्द्रियज्ञानमविक्रियात्मकः॥
अनन्तपारोऽहमहर्निशंबुधैर्विभावितोऽहंहृदिवेदवादिभिः ॥४४॥

कालपरिच्छेदहीनः ईदृशोयःपरमात्माबुधैर्हृदि अहर्निशंविभावितः सोऽहमित्यर्थः ॥ ४४

एवभावनायाःफलमाह एवमिति उक्तरीत्यासदाआत्मानं अखण्डितात्मनाविषयानाकृष्टचित्तेन विचारमाणस्यध्यायतः धातूनामनेकार्थ त्वात् चरमाणएवचारमाणःस्वार्थेऽण् विशुद्धभावनाब्रह्माकारान्तः करणवृत्तिरुदंतीतिशेषः साचोदिताकारकैर्देहान्तरमापककर्मभिः स

एवंसदात्मानमखण्डितात्मनाविचारमाणस्यविशुद्धभावना ॥
हन्यादविद्यामचिरेणकारकैरसायनंयद्वदुपासितंरुजः ॥ ४५ ॥

हाविद्यामाचिरेणशीघ्रमेवहन्यात् यथोपासितंसेवितंरसायनं रुजोहन्यात्तद्वत् ॥ ४५ ॥

तत्रध्यानेइतिकर्तव्यतामाह विविक्तइति निर्जनइत्यर्थः आसीनोयथोचितपद्मासनाद्युपविष्टः उपारतेन्द्रियः तेनशमदमादिसम्पन्नः विनि र्जितात्माप्राणायामादिभिर्जितान्तःकरणः अतएवविमलान्तराशयोविशुद्धचित्तः विज्ञानदृक्विज्ञानएवदृक्भानंयस्यसः द्रष्टृदृश्यभा

विविक्तआसीनउपारतेन्द्रियोविनिर्जितात्माविमलान्तराशयः।

विभावयेदेकमनन्यसाधनोविज्ञानदृक्केवलआत्मसंस्थितः॥४६

नरहितः अनेननिर्विकल्पकसमाधिरुक्तः अनन्यसाधनः तत्त्वज्ञानातिरिक्तमुक्तिसाधनास्तित्वभ्रमरहितः केवलोऽसङ्गःआत्मसंस्थितः आत्मन्येवसंस्थासमाप्तिः सञ्जातायस्यसतेन नकदापिविषयान्तरसञ्चारवाचित्तः विभावयेत् ध्यायेत् ॥ ४६ ॥

किंच यदेतत्भूतंभविष्यद्वर्तमानं विश्वंपरमात्मादर्शनभासकोयस्यतत तस्यभासासर्वमिदंविभातीति श्रुतेः तत्सर्वकारणेमायासान्निधाना
त्सर्वोपादानत्वेनाभिमतंआत्मनिविलापयेत् उपादानसत्ताव्यतिरेकेणकार्यसत्तांनपश्येत् तादृशस्यलक्षणमाह सम्पूर्णः अवाप्तसमस्तका

विश्वंयदेतत्परमात्मदर्शनं विलापयेदात्मनि सर्वकारणे ॥
पूर्णश्चिदानन्दमयोऽवतिष्ठते न वेद बाह्यं न च किञ्चिदान्तरम् ॥ ४७ ॥

मः तस्यकाम्याभावात् चिदानन्दमयः तद्रूपोऽवतिष्ठते बाह्यमान्तरंच दृश्यंनजानाति सर्वत्रब्रह्मदर्शनादिति भावः ॥ ४७ ॥

समाधिसिद्धेः पूर्वंयत्कर्तव्यंतदाह । पूर्वमिति । समाधेः सकलविषयव्यासङ्गनिवृत्तिपूर्वकं ब्रह्माकारवृत्तिः समाधिस्ततः पूर्वमखिलंस चराचरंजगत् ओंकारमात्रं ।विचिन्तयेत् । ओंकारोमीयतेऽनयेतिमात्रा प्रमाणं बोधकत्वेन परिच्छेदकं।यस्यतथाजानीयात् । तदेवविवृ

पूर्वं समाधे रखिलं विचिन्तये दोङ्कारमात्रं सचराचरं जगत् ॥
तदेव वाच्यं प्रणवो हि वाचको विभाव्यते ज्ञानवशान्न बोधतः ॥ ४८ ॥

णोति तदेवेति । जगदेवेत्यर्थः । प्रणवोवाचकोविभाव्यतेएतत्त्वहिप्रसिद्ध इत्यर्थः । इयंभावनाज्ञानवशादेवनबोधकः। बोधोनिर्विशेषब्रह्मसाक्षात्कारस्तद्वत्तरंनेत्यर्थः । तस्यसर्ववृत्त्युपमर्दकत्वात् ॥ ४८ ॥

उक्तमर्थंविवृणोति । अकारेति । अकारसञ्ज्ञस्तद्वाच्यःपुरुषोहिविश्वकोविश्वएवविश्वकः विश्वशब्देनपरिभाषितःअयंजाग्रत्साक्षीविराट्
ततःस्वप्नसाक्षीतैजसःतेनपदेनपरिभाषितःलिङ्गदेहाभिमानीहिरण्यगर्भउकारकः उकारप्रतिपाद्यईर्यते । ततः सुषुप्तिसाक्षीप्राज्ञपदवाच्यो

अकारसञ्ज्ञः पुरुषो हि विश्वको ह्युकारकस्तैजसईर्यते क्रमात्
प्राज्ञो मकारः परिपठ्यतेऽखिलैः समाधि पूर्वं न तु तत्त्वतो
भवेत् ॥ ४९ ॥

मायोपाधिकोमकारस्तद्वाच्यः परिपठ्यतेऽखिलैर्वेदैः । इयंभावनासमाधिपूर्वंसमाधेःपूर्वमेव नतत्त्वतः तत्त्वसाक्षात्कारेसातिनभवेत् । सर्व
स्यब्रह्मणिप्रविलयात् ॥ ४९ ॥

अथविलापन प्रकारमाहद्वाभ्याम् । विश्वंत्विति । उकारमध्ये बहुधाव्यवस्थितं स्थूलदेहनिर्वंधनंस्थूलदेहाभिमानेन स्थितं विश्वम्पुरुषंतद्वाचकमकारम् च विलापयेत् । तुश्चार्थे । विलीनम्भावयेत् ततस्तैजसंलिङ्गदेहाभिमानिनम् पुरुषं तद्वाचकंप्रणवद्वितीय वर्णमुकारं वि-

विश्वं त्वकारं पुरुषं विलापयेदुकारमध्येबहुधा व्यवस्थितम् ।
ततो मकारे प्रविलाप्यतैजसंद्वितीयवर्णं प्रणवस्य चान्तिमे ॥५०॥

लीनविश्वकम्मकारे विलाप्याविलीनम्भावयित्वा ॥ ५० ॥

तनस्तादृशंमकारंतद्वाच्यंप्राज्ञंचकारणंकारणत्वाभिमानिनंपुरुषमिहात्मनि चिद्घनेपरे विलापयेत् तथाभावयेत् । ततः सोऽहंमर्वविला पाधिष्ठानंपरब्रह्माविभावयेत् । तद्विशिनष्टि । सदाविमुक्तिमत् नित्यमुक्तम् । नन्वहंपदार्थस्यरागद्वेषादिमलिनस्यकथं ब्रह्मत्वभावनेत्या

मकारमप्यात्मनि चिद्घने परे विलापयेत्प्राज्ञमपीह कारणम् । सोऽहं परं ब्रह्म सदा विमुक्तिमद्विज्ञानदृङ्मुक्त उपाधितोऽमलः ॥ ५१ ॥

शङ्क्याहंपदार्थंविशिनष्टि । उपाधितोमुक्तः अतएवामलःतथाभावेनसाधनं विज्ञानदृक्विज्ञानं ब्रह्ममात्रप्रसयाविच्छेदरूपादृक् निदिध्यासनं सत्साक्षात्कारसाधनंयस्यसः ॥ ५१ ॥

एवंभावनावतोलक्षणमाह । एवमिति । उक्तप्रकारेणसदाजातापरमात्मन्येकभावना यस्यसः परिविस्मृतमखिलंपुत्रदेहादियेनसः। अत एवस्वस्वरूपानन्देनैवतुष्टःनतुविषयानन्देन । तस्यपरिणामेदुःखरूपत्वात्ततो विरक्तइत्यर्थः । साक्षान्नित्यात्मनिसुखप्रकाशकः साक्षा

एवं सदा जातपरात्मभावनः स्वानन्दतुष्टःपरिविस्मृताखिलः ॥
आस्ते स नित्यात्मसुखप्रकाशकः साक्षाद्विमुक्तोऽचलवारिसि
न्धुवत् ॥ ५२ ॥

दौपाधिकनामरूपभेदराहित्येननित्यमखण्डितमात्मस्वरूपंयत्सुखंप्रकाशश्चतद्रूपः एवंरूपो विमुक्तोजीवन्मुक्तः । अचलंनिश्चलंवारियस्यतादृशसिन्धुवदास्ते । विषयसम्बन्धरूपलहरीरहितआस्तइत्यर्थः ॥ ५२ ॥

ईदृशस्यमत्प्राप्तिर्भवत्येवेत्याह । एवमिति । उक्तप्रकारेणसदाऽभ्यस्तसमाधेर्योगिनः निवृत्ताःसर्वेषामिन्द्रियाणांगोचराविषयाःशब्दादयो यस्य विनिर्जिताअशेषारिपवःकामादयोयेनतस्य । तज्जयेनविषयेष्वन्तःकरणाप्रवृत्तिः । अतएव सर्वज्ञत्वनित्यत्वनित्यतृप्तत्वबोध

एवं सदाऽभ्यस्तसमाधियोगिनो निवृत्तसर्वेन्द्रियगोचरस्य हि ॥ विनिर्जिताशेषरिपोरहंसदा दृश्यो भवेयं जितषड्गुणात्मनः ॥५३ ॥

रूपत्वस्वतन्त्रत्वनित्यमलुप्तत्वानन्तरूपाषड्गुणायस्यतादृशआत्माजितो वशीकृतोयेनतस्य सदादृश्योभवेयम् । एतेनमद्भक्तस्ययोगिनो ऽहंदृश्योनतुभक्तिविमुखस्येति सूचितम् ॥ ५३ ॥

एवंविधोजीवन्मुक्तःप्रारब्धवशेन अनभिमानोभोगानश्नँस्तिष्ठेत् ततोमय्येवविलीयते मद्रूपोभवतीत्याह । ध्यात्वैवमिति ॥ ५४ ।

ध्यात्वैवमात्मानमहर्निशं मुनिस्तिष्ठेत्सदा मुक्तसमस्तबन्धनः ॥
प्रारब्धमश्नन्नभिमानवर्जितो मय्येवसाक्षात्प्रविलीयते ततः ५४

सर्वधर्मापेक्षयाऽयमेवधर्मोज्यायानित्याह । आदौचेति । भवसंसारमादिमध्यावसानेषुसर्वथाभयशोकयोः कारणंविदित्वातत्कारणीभूतांविधिवादैर्यजेतेत्यादिभिश्चोदितंबोधितंसमस्तंकर्ममार्गंकाम्यंहित्वा अखिलात्मनांजीवानांस्वरूपभूतंमामात्मानं परमेश्वरंभजेत् । य

आदौ च मध्ये च तथैव चान्ततो भवं विदित्वा भयशोक कारणम् ॥ हित्वा समस्तं विधिवादचोदितं भजेत्स्वमात्मान मथाखिलात्मनाम् ॥ ५५ ॥

थाधनस्यार्जनेनादौदुःखंमध्येपालनकृतं तत्र राजादिकृतं भयमन्तेनाशेशोकपर्यवसायिदुःखमेवं पदार्थमात्रेद्रष्टव्यम् ॥ ५५ ॥

मय्यभेदभावनया नामरूपाविभागेन तद्रूप एवभवतीत्यमुमर्थं सदृष्टान्तमाह । आत्मनीति । आत्मनिसर्वाधिष्ठानेमयिइदंस्वस्वरूपं जीवमभेदेनविभावयन्यदा । तिष्ठतीतिशेषः । तदामयात्मनापरमेश्वरेणाऽभेदेनभवति अभिन्नोभवति । तत्रदृष्टान्तः यथासमुद्रेप्रविष्टं नद्यादि

आत्मन्यभेदेन विभावयन्निदं भवत्यभेदेन मयाऽत्मनातदा ॥
यथाजलं वारिनिधौ यथापयः क्षीरेवियद्व्योम्न्यऽनिले यथाऽनिलः ॥ ५६ ॥

जलंसमुद्रएव यथाक्षीरेगवादिक्षीरेप्रक्षिप्तंपयःक्षीरमेव यथाव्योम्निमहाकाशेघटाद्यवच्छिन्नाकाशोघटादिभङ्गे च यथाचर्मभस्त्रिकाद्यवच्छिन्नोवायुरनिलेमहावायौ नामरूपाविभागेनैकीभवतीत्यर्थः ॥ ५६ ॥

एवमात्मतत्त्वज्ञस्य जगत्सत्त्वभ्रमःस्वतएवापैतीत्याह । इत्थमिति । हिरण्यर्थे । लोकसंस्थितोऽपिजीवन्मुक्तिदशायांप्रारब्धवशाल्लोकव्यवहारंकुर्वन्नपिजगन्मृषैवेतिविभावयन्सन् यदियदा इत्थमीक्षते ऐकात्म्यं जानीयात्तदा निवृत्तजगत्सत्यत्वभ्रमो भवतीति शेषः। तत्र हेतुः श्रुतियुक्तिमानतोनिराकृतत्वात् । अतोऽन्यदार्तमित्यादिश्रुतिरूपात् जगन्मिथ्यादृश्यत्वात् शुक्तिरजतवदितितदुपबृंहितानुमानरू

इत्थं यदीक्षेत हि लोकसंस्थितो जगन्मृषैवेतिविभावयन्मुनिः ॥ निराकृतत्वाच्छ्रुतियुक्तिमानतो यथेन्दुभेदो दिशि दिग्भ्रमादयः ॥ ५७ ॥

पात्मानतःप्रमाणतोनिराकृतत्वात् तत्रदृष्टान्तोयथेन्दुभेदः एकचन्द्रेद्विचन्द्रत्वभ्रमस्तदेकत्वज्ञानेननिवर्तते यथाच दिशिप्राच्यादौअन्यदिक्त्वभ्रमः सोऽपितत्त्वज्ञानान्निवर्तते । एवंभ्रमतःपुरुषस्य दिक्षुभ्रमणाद्भ्रमोनिकटवर्तिवृक्षादौच भ्रमणभ्रमस्तत्स्थैर्यज्ञानेन निवर्तते तद्वत् ॥ ५७ ॥

ईदृशज्ञानेमदाराधनमेवोपायइत्याह । यावदिति । अखिलं जगन्मदात्मकंमदधिष्ठानकंमाद्विवर्तभुतंयावन्नपश्येत्तावन्मत्प्राप्त्येश्रद्धालुः भगवदाराधनमेवज्ञानप्रापकमित्यत्र दृढविश्वासवान् अतिशयेनोर्जिताद्वृद्धिमतीभक्तिर्मयिभगवतिपूज्यताबुद्धिरूपालक्षणं चिह्नंयस्यसः ।

यावन्नपश्येदखिलं मदात्मकं तावन्मदाराधनतत्परो भवेत्॥
श्रद्धालुरत्यूर्जित भक्तिलक्षणो यस्तस्य दृश्यो ऽहमहर्निशं हृदि ॥ ५८ ॥

तावन्मदाराधननिष्ठोभवेत् एवंस्थितस्यहृदि अहमहर्निशंदृश्योभवा मियेयथामांप्रपद्यन्ते तांस्तथैवभजाम्यहमितिस्मृतेः ॥ ५८ ॥

स्वोक्तवचनजातस्य श्रुतिसमत्वं कथमेतदालोचनमपिमदाराधनप्रतिबन्धकदुरितध्वंसोपायइत्याह रहस्यमिति । श्रुतिसारसङ्ग्रहत्वेनाति

रहस्यमेतच्छ्रुतिसारसङ्ग्रहं मया विनिश्चित्य तवोदितं प्रिय ॥
यस्त्वेतदालोचयतीहबुद्धिमान् स मुच्यते पातकराशिभिः
क्षणात् ॥ ५९ ॥

गोपनीयता अप्रमाणशङ्काकलङ्कराहित्यंसूचितम् । आलोचयतिसम्यग्विचारयति ॥ ५९ ॥

अथ भगवानुक्तमेवार्थमङ्गेपेण दार्ढ्यायपुनराह भ्रातरिति । यदीतियादित्यर्थे । यदीदंजगत् परिदृश्यते तत्सर्वंमायैवेतिज्ञात्वेति शेषः चेतसासर्वपरिहृत्यतत्रौदासीन्यंकृत्वामद्भावनयामदैक्यभावनया भावितंशुद्धंमानसंयस्यतादृशास्तिष्ठ । इत्युपदिश्याशिषंप्राह निरामयः

भ्रातर्यदीदं परिदृश्यते जगन्मायैव सर्वं परिहृत्य चेतसा॥ मद्भावनाभावितशुद्धमानसः सुखी भवाऽऽनन्दमयो निरामयः ६०

सन्मुखीभव । सर्वदुःखनिवृत्त्योतिभावः । ततोऽन्तरङ्गामन्यामाशिषमाह आनन्दमयोभवेति तद्रूपोभवेत्यर्थः । यद्यपिपूर्वमानन्दरूपत्वमस्त्येवतथाऽपितत्प्राप्तिर्विस्मृतकण्ठस्थभूषणप्राप्तिवत ॥ ६० ॥

एवंरीत्यास्वोपासकस्यलोकपावनत्वमाह। यइति । कदावा यदाकदाचिदित्यर्थः । हृदानिर्मलेनान्तःकरणेन यो मामगुणं प्राकृतसत्त्व
रजस्तमोरूपगुणरहितम् । सच्चिदानन्दरूपत्वात् । अतएवगुणाद्व्याकृतात्परंमायातीतम् । यदिवायद्वेत्यर्थे । गुणात्मकं सर्वज्ञत्वा-
दिलोकोत्तरलावण्यादिगुणवानात्मामूर्तिर्यस्यतं दृश्यमानं रूपं सेवते । सद्विविधोऽप्युपासकःअहं मत्स्वरूपएव । मामकइत्यर्थोवा । प्रि-

यः सेवते मामगुणं गुणात्परंहृदा कदा वा यदि वा गुणात्मकम् ॥ सोऽहंस्वपादाञ्चितरेणुभिः स्पृशन्पुनाति लोकांत्रितयं यथा रविः ॥ ६१ ॥

योहिज्ञानिनोऽत्यर्थमहंमचममप्रिय इत्युक्तेः । तादृशोभक्तःस्वपादलग्नरेणुभिःसंस्पृशन्लोकत्रयमपि पुनाति । अज्ञानध्वान्तनिरसने
नपवित्रीकरोति । यथारविःस्वकरैर्जगद्वितिमिरीकरोति तद्वत् ॥ ६१ ॥

इदानीमेतद्ग्रन्थार्थालोचनासमर्थस्यपाठमात्रतोऽपिमहत्फलमाह । विज्ञानंविज्ञानजनकं करणंव्युत्पत्त्येतिबोध्यम् । वेदान्तैरुपनिषद्वाक्यै र्वेद्यंचरणंजगज्जन्मादिलक्षणंकर्मयस्यतेन ननुपाठमात्रादेतादृशमहत्फलप्राप्तिःकथमित्याशङ्क्यभवत्येवेति सूचयंस्तत्रहेतुमाह । मद्वचने

विज्ञानमेतदखिलंश्रुतिसारमेकं वेदान्तवेद्यचरणेनमयैवगीतम् ।
यःश्रद्धया परिपठेद्गुरुभक्तियुक्तो मद्रूपमेतियदि मद्वचनेषुभक्तिः
॥ ६२ ॥ इतिश्री अध्यात्मरामायणे रामगीता समाप्ता ॥

इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसम्वादे उत्तरकाण्डे श्रीरामगीतायां पञ्चमःसर्गः ॥ ५ ॥

षुभक्तिर्विश्वासोयदीतिअर्थाद्गुरुवाक्यविश्वासस्यैव फलदायकत्वादितिभावः ॥६२॥ इत्यध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसम्वादे उत्तरकाण्डे सेतौपञ्चमःसर्गः ॥ ६२ ॥ श्रीरामचन्द्रार्पणमस्तु ॥

श्रीराममन्त्रःखलु तारकाख्यः संसारसन्तारणसुप्रसिद्धः ॥ भक्-
त्याऽप्यभक्त्या समुपासितोयः श्रेयांसि सर्वाणि ददात्यवश्य
म् ॥ १ ॥ तन्तारकंसम्प्रतिपादयन्ती श्रीरामगीता सकलैः सुसे
व्या ॥ विज्ञप्तिमित्थंजनको विनीतः समर्पयत्यार्यजनेषुहर्षात् २

॥ ३२ ॥

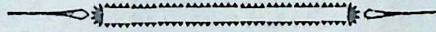
अशुद्ध	शुद्ध	प,	पृ.	पङ्क्ति	अशुद्ध	शुद्ध	प.	पृ.	पङ्क्ति	अशुद्ध	शुद्ध	प.	पृ.	पङ्क्ति
स्यर्द्धि	स्पर्द्धि	१	२	१	शाधि	शाधि	३	२	६	नाशे	नाशो	६	१	१
जीव्य	जीव्य	१	२	३	व्यय	व्यय	४	१	१	नन्वितिश	नन्वितिशे	६	२	१
सम्वीन्धनीः	सम्वन्धिनीः	२	२	१	प्रामे	प्रानमे	४	२	३	विदा .	विदा	६	२	२
व्रह्म	व्रह्म	२	१	२	व्रह्म	व्रह्म	४	२	१	मेत्रे	मेव	६	२	२
व्रह्म	व्रह्म	२	१	६	वलेन	वलेन	४	२	७	व्येतीत	व्यतेति	७	१	१
वोधोऽासि	वोधोऽसि	३	१	४	निघृत्ते	निवृत्ते	५	१	१	वीरहा	वीरहा	७	१	१
संवन्ध	सम्वन्ध	३	१	७	कत्व	कत्वा	५	१	१	सद्दष्ट	सद्दृष्ट	८	१	३
भवस्यंससार	भवस्यसंसार	३	२	१	नक	नैक	५	१	१	विशुद्धं	विशुद्ध	८	२	१
न्सार	सार	३	२	२	बेदान्त	वेदान्त	५	१	१	कारांतः	कारान्तः	८	२	२
पर्वग	पवर्ग	३	२	२	पूर्वे	पूर्वे	५	१	२	वृत्ति	वृत्ति	९	१	१
वारिधि	वारिधि	३	२	२	वुदृध्या	वुदृध्या	५	१	६	स्वचाना	स्वना	९	२	१
					एवं	एत्र	५	१	६	वृत्यु	वृत्यु	१०	१	२

अशुद्ध	शुद्ध	प	पृ	पङ्क्ति
रीप	रपि	११	२	१
नर्दष्टा	र्नदष्टा	१२	१	४
वांद्धे	वांद्धे	१२	१	७
त्याभिः	त्माभिः	१२	२	६
शुद्द	शुद्ध	१३	१	१
जीवया	जीवयो	१३	१	२
निर्वाध	निर्बाध	१४	१	१०
भव्र	भव	१९	१	४
अर्जोद्र	अर्जोऽद्द	१६	२	६
द्वात्	द्वात्	१७	२	१

अशुद्ध	शुद्ध	प	पृ	पङ्क्ति
ल्ठाभ	ल्ठाभे	१८	१	८
इतिः	इति	१८	२	२
ज्ञानन	ज्ञानेन	१९	१	१
वुद्दया	वुद्ध्या	२०	१	५
रागादि	रागादे	२१	१	३
विलय	विलय	२१	१	७
धम	धर्म	२१	२	१
म्त्रस्य	म्वंयस्य	२१	२	२
वुधै	बुधै	२३	१	५
एव	एवं	२३	२	१
द्रष्ट	द्रष्टृ	२४	१	२

अशुद्ध	शुद्ध	प	पृं	पङ्क्ति
विभाव्यत	विभाव्यते	२५	१	४ मू
लिङ्गेद	लिङ्गदे	२६	१	२
वोधकः	वोधतः	२५	१	६
विज्ञानं ब्रह्म	विज्ञानंनिादि ध्यासनं ब्रह्म	२६	२ ६	३
भेदेरा	भेदरा	२७	१	६
रुपा	रूपाः	२७	२	६
आत्म	अत्मा	२७	२	६
मुनिति	मुनिास्ति	२८	१	२
भव	भवं	२८	२	१

अशुद्ध	शुद्ध	प	पृ	पङ्क्ति	अशुद्ध	शुद्ध	प	पृ	पङ्क्ति	अशुद्ध	शुद्ध	प	पृ	पङ्क्ति
तदकत्व	तदेकत्व	२६	२	७	वतथाऽ	वतथाऽ	३१	१	६	मद्वचने	मद्वचने	३२	१	२
भ्रमण	भ्रमणं	२६	२	८	कंठ	कण्ठ	३१	१	२	तन्मारकं	तत्तारकं	३२	२	३

नेपाल पाशुपत, यन्त्रालये मुद्रिता.

इति रामगीता सटीका समाप्ता ॥